

OBSAH

Předmluva	5
Úvod	7

ČÁST PRVNÍ

OBDOBÍ POVÁLEČNÉ REVOLUČNÍ KRIZE KAPITALISMU (1917—1923)

<i>I. Mezinárodní význam Velké říjnové socialistické revoluce</i>	15
1. Velká říjnová socialistická revoluce jako počátek epochy světové socialistické revoluce	16
2. Velká říjnová socialistická revoluce jako počátek epochy národně osvobozeneckých revolucí	21
3. Velká říjnová socialistická revoluce a mezinárodní vztahy	23
Vystoupení sovětského Ruska z války a uzavření brestlitevského míru — Počátky dohodové intervence a občanské války v Rusku — Charakteristika poválečné revoluční krize kapitalismu (1918—1923)	
<i>II. Listopadová revoluce a poválečná revoluční krize v Německu</i>	35
1. Listopadová revoluce a vznik výmarské republiky	37
Svržení monarchie — Boj o další vývoj revoluce — Revoluční boje na počátku roku 1919 — Potlačení revolučního hnutí v západním a středním Německu — Ustavení výmarské republiky — Bavorská republika rad — Výsledky listopadové revoluce — Versailleská smlouva	
2. Protiofenzíva reakce	51
Kappův puč — Sloučení Komunistické strany Německa s levicí nezávislých — Březnové boje ve středním Německu v roce 1921	
3. Politická krize v roce 1923	59
Okupace Porúří — Vyhrocení revoluční krize	
<i>III. Země střední a jihovýchodní Evropy</i>	64
1. Rozpad Rakousko-Uherska a vznik nových států	64
2. Vytvoření rakouské buržoazní republiky	68
3. Buržoazně demokratická a socialistická revoluce v Maďarsku	73

Od buržoazně demokratické revoluce k revoluci socialistické — Maďarská republika rad — Boj s dohodovou intervencí, protiútok Rudé armády proti české a rumunské buržoazní armádě — Pád Maďarské republiky rad. Zrada sociálních demokratů

4. Obnovení polského státu a boj o jeho charakter	93
5. Vytvoření jihoslovanského státu	100
6. Revoluční krize v Bulharsku v letech 1918—1923	103
7. Rumunsko v letech 1918—1923	108
8. Albánie v letech 1918—1924	110
<i>IV. Poválečná revoluční krize v Itálii a nastolení fašistické vlády</i>	112
1. Poválečné revoluční hnutí	112
2. Protiofenzíva reakce	118
<i>V. Španělsko</i>	124
<i>VI. Francie</i>	128
1. Ekonomická a politická situace ve Francii po první světové válce	129
2. Růst revolučnosti dělnického hnutí a založení Francouzské komunistické strany	131
3. Boj francouzského imperialismu o hegemonii v Evropě	137
<i>VII. Anglie</i>	139
1. Postavení Anglie po skončení první světové války	140
2. Odpor dělnické třídy proti buržoazii (1918—1921)	142
3. Ofenzíva buržoazie proti dělnické třídě (1921—1923)	151
<i>VIII. Spojené státy americké v letech 1918—1922</i>	157
1. Postavení Spojených států po skončení první světové války	157
Boj o Wilsonovu zahraničně politickou koncepci	
2. Vzestup amerického dělnického hnutí v prvních poválečných letech (1918—1920)	161
Rozmach stávkového hnutí v roce 1919 — Vznik komunistické strany — Honba na „rudé“	
3. Ofenzíva velkokapitálu proti organizovanému dělnictvu (1920—1922)	169
Hospodářská krize a útok zaměstnavatelů proti odborům — Návrat Republikánské strany k moci — Těžké porážky dělnického hnutí	
<i>IX. Japonsko</i>	173
<i>X. Národně osvobozené hnutí v koloniálních a závislých zemích</i>	180
1. Čína	180
„Hnutí 4. května“ — Založení Komunistické strany Číny — Velmoci a Čína — Komunisté v čele boje dělnické třídy	

2. Vzestup protiimperialistického hnutí v Indii v letech 1918 až 1922	195
3. Protijaponské povstání v Koreji v roce 1919	205
4. Vznik Mongolské lidové republiky	208
5. Svržení anglického protektorátu a vznik samostatného Afghánistánu	210
6. Kemalistská revoluce v Turecku	212
7. Osvobozenecý boj v Íránu a v některých dalších zemích za poválečné revoluční krize	217
<i>XI. Mezinárodní vztahy</i>	219

Pařížská konference a vznik versailleské soustavy — Porážka vnitřní kontrarevoluce a vyhnání interventů z Ruska — Mezinárodní situace na Dálném východě a washingtonská konference — Janovská konference — Lausannská konference — Růrský konflikt

<i>XII. Mezinárodní dělnické hnutí</i>	248
1. Vznik Komunistické internacionály	248
Úloha sociální demokracie — I. kongres Komunistické internacionály	
2. Vývoj Komunistické internacionály v masovou světovou proletářskou stranu	258
Centrismus a jeho nebezpečnost — II. kongres Komunistické internacionály — Otázky taktiky na II. kongresu. Boj proti levičáctví — Polarizace dělnického hnutí po II. kongresu kominterny	
3. Vznik taktiky jednotné fronty	270
Pokles revoluční vlny a protiofenzíva kapitálu — Zrod nové taktiky — III. kongres Komunistické internacionály — Berlínská konference tří internacionál — Sloučení II. a Dvaapůlté internacionály — Příchod italských fašistů k moci — IV. kongres kominterny — Revoluční boje v roce 1923	

ČÁST DRUHÁ

OBDOBÍ PŘECHODNÉ A ČÁSTEČNÉ STABILIZACE KAPITALISMU

(1924—1929)

Úvod	297
<i>I. Mezinárodní vztahy</i>	300
1. Dawesův plán	300
2. Vzrůst mezinárodního významu Sovětského svazu	305
3. Locarnské dohody — vrchol buržoazní pacifistické diplomacie	309
4. Otupení ostří locarnských dohod sovětsko-německou smlouvou z roku 1926	316
5. Nezdar pokusů o smíření mezi kapitalistickými státy a o vytvoření protisovětské fronty (1925—1927)	317
	499

6. Neúspěšná jednání o odzbrojení	323
7. Briand-Kelloggův pakt	326
8. Youngův plán	329
<i>II. Mezinárodní dělnické hnutí</i>	332
1. Prohlubování spolupráce mezi sociálně demokratickými stranami a buržoazií	333
2. Komunistické strany v boji za jednotnou frontu a za bolševizaci svých řad	337
3. Mezinárodní dělnické hnutí v letech vyvrcholení kapitalistické konjunktury	347
<i>III. Spojené státy americké v období „prosperity“ (1922—1929)</i>	354
1. Konjunktura dvacátých let	354
2. Rub „prosperity“	357
3. Pokus o vytvoření třetí strany	358
4. Vláda konzervatismu a reakce	359
5. Úpadek dělnického hnutí v letech „prosperity“	363
<i>IV. Anglie</i>	366
1. První labouristická vláda	366
2. Generální stávk v roce 1926	370
3. Období reakce	376
<i>V. Německo</i>	380
1. Vnitřní a zahraniční politika německé buržoazie	380
2. Dělnické hnutí	382
<i>VI. Francie</i>	388
1. Vnitřní a zahraniční politika Francie	388
2. Vývoj francouzské komunistické strany	392
<i>VII. Itálie v letech 1922—1929</i>	394
1. Dovršení fašistické diktatury v Itálii	394
2. Itálie v letech 1927—1929	402
<i>VIII. Vojenská diktatura Primo de Riveru ve Španělsku</i>	404
<i>IX. Země střední a jihovýchodní Evropy</i>	407
1. Polsko	407
Neúspěšné pokusy o stabilizaci hospodářství v letech 1924—1925 — Květnový převrat Pilsudského v roce 1926	
2. Rakousko v letech 1923—1927	415
3. Maďarsko v letech 1920—1929	418

4. Jugoslávie	422
5. Bulharsko	424
Od záříjového povstání po sofijský atentát — Od dočasné stabilizace ke krizi (1926—1929)	
6. Rumunsko	428
7. Albánie v letech 1925—1928	432
X. <i>žaponsko</i>	433
XI. <i>Národně osvobozené hnutí v koloniálních a závislých zemích</i>	438
1. První občanská revoluční válka v Číně (1924—1927)	439
Vytvoření ozbrojených sil a počátek občanské války — Začátek boje o hegemonii v revoluci	
2. Dočasný úpadek masového hnutí v Indii a sbírání nových sil (1923—1928)	449
3. Abd-el-Krimovo povstání v Maroku	455
4. Syrské povstání v letech 1925—1927	459
5. Povstání na Jávě a Sumatře v letech 1925—1927	461
Chronologický přehled	465
Jmenný rejstřík	471
Věcný rejstřík	486